

SANCHAR 148

Fra vores egen verden

Af: Ruth Sillemann

Som nogle af jer nok ved, er Lone syg og hun har bedt Helle Poulsen og Ruth Sillemann om at overtage arbejdet med Lakshmi Ashrams Venner.

Vi har delt arbejdet imellem os, så Helle overordnet tager sig af den økonomiske del af foreningen (bl.a. overførsler af penge), og Ruth overordnet tager sig af kontakten til Indien (bl.a. Sanchar og oplæg til sponsor organisationer).

Fra 1994 har Lone Poulsen stået for alt det administrative og kommunikative arbejde i Lakshmi Ashrams Venner, og sørget for at organisationen i dag er stabil og velfungerende. Desuden har hun besøgt Lakshmi Ashram utallige gange, og knyttet nære venskaber til mange i ashrammen. Det er med let bæven, at vi overtager hendes arbejde, men vi er heldige, at vi stadig kan drage nytte af hendes store viden og erfaring.

En kæmpe tak til Lone Poulsen for hendes store og omfattende arbejde gennem årene med at lede Lakshmi Ashrams Venner på så fornem vis.

Vi fejrer Lakshmi Ashrams fødselsdag

Af: Diksha Bora

Lakshmi Ashram fejrede sin fødselsdag den 5. december 2024. Grundlæggeren af Lakshmi Ashram, Sarala Behn navngav denne dag ”Swawalamban Divas”, som på dansk betyder selvforsyningsdag. I alle årene har vi holdt ved navnet og fejringen, og vi afholdt igen et kulturelt program på selve dagen. Vores ashram blev 78 år, og har bevist at den kan holde mange år endnu.

I år havde jeg æren af at præsentere programmet for fødselsdagen. Jeg kom hertil da jeg var lille, for tretten år siden. Gennem årene har jeg udviklet mig så meget at jeg i dag, uden problemer, kan præsentere programmet. At uddanne piger til at blive stærke og handlekraftige er netop meningen med denne ashrams arbejde.

Radha Didi og Neema ved velkomsten

Et pænt antal af de lokale i landsbyen og ashrammens lærere var til stede. De var alle meget glade, og der var en dejlig familiær stemning på dagen. Som det første, blev publikum modtaget af en smuk dans fremført af ashrammens piger.

Derefter holdt vores seniorarbejder, Kanti Behn, tale for os og bød os velkommen. Hun fortalte om Sarala Behn's liv og tanker bag grundlæggelsen af ashrammen. Vi hørte, hvordan Sarala Devi var kommet fra England til Indien, inspireret af Gandhis tanker, og hørte hvordan hun grundlagde ashrammen, så Gandhis model for grunduddannelse kunne blive tilgængelige for kvinderne i Uttarakhand.

Radha Didi kom i sin senere tale ind på Gandhis tanker om Nayi Taleem, og hvordan folk igennem undervisningsprogrammet kan udvikle alle aspekter af deres liv. Ashramlivet giver pigerne en holistisk udvikling, fysisk, intellektuelt og følelsesmæssigt. Vi lærer at udvikle vores egen personlighed, og at være selvforsynende og tjene samfundet på forskellige måder.

I sin tale kom Radha Didi også ind på sin bekymring over den stigende usikkerhed, som kvinder står overfor i samfundet. Hun sagde, at hun personligt følte, at kvinder havde forsømt deres ansvar for virkelig at uddanne deres familie. Når man hører om seksuel vold næsten

hver dag i nyhederne, bliver man meget bekymret – hvorfor påvirker mødrene ikke deres sønner bedre? Hvis de sande værdier og den gode forståelse blev givet fra en tidlig alder, ville mændene så opføre sig på en så bestialsk måde, som vi ser? Hun sagde, at mødre burde tage deres ansvar meget alvorligt og videregive de højeste værdier til deres børn. Radha Didi afsluttede med at sige, at der er et behov for, at hvert enkelt menneske skal være stærkt, både moralsk og økonomisk.

Der var også en tale fra skolelederen på Girls Junior High School i Kausani. Hun kom i sin tale ind på hvordan Lakshmi Ashram flot formår at skabe en fremtid for pigerne i Uttarakhand. I 78 år har ashrammen styrket hundredvis af piger på alle områder af deres liv. Et antal piger, der er uddannet derfra, har både hjemme og i udlandet arbejdet med uddannelses- og sociale problemer. At pigerne kan bo og uddanne sig på ashrammen, er deres store held. De udvikler deres integrerede personlighed og hver pige, bør værdsætte dette. Til sidst udtrykte hun sine hjertelige og bedste ønsker for ashrammen, og sagde, at mens mange skoler og institutioner åbnes, lukker de fleste igen i løbet af få år, men Lakshmi Ashram har været igennem en lang rejse, og vil fortsætte langt ind fremtiden.

Treogtyve børn fra vores fire landsbybiblioteker var også til stede sammen med de fire kvinder, der driver bibliotekerne. Disse børn optrådte med sange og danse, og fik en introduktion til ashrammen. Lakshmi Ashrams piger præsenterede alle de daglige aktiviteter gennem et kort skuespil og læste historier og digte, som de selv havde skrevet. De seks studerende fra Sadhana-kurset præsenterede deres specielle håndskrevne avis om Lakshmi Ashrams fødselsdag, "Swawalamban Divas".

Den vigtigste del af programmet var, da nogle af ashrammens studerende skulle tale til de fremmødte om deres oplevelser. Omkring ti studerende, store og små, kom op på scenen og udtrykte deres inderste tanker. Publikum lyttede til alt, hvad de sagde, med stor opmærksomhed og et åbent hjerte. De kvinder, der var blandt tilhørerne, kunne især godt lide, hvad pigerne fortalte: Pigerne var glade for at bo der fordi de, udover muligheden for at læse og skrive, også lærte alle de mange andre forskellige praktiske aktiviteter, og havde mulighed for personligt at udvikle både deres intellektuelle og åndelige bevidsthed. Atmosfæren her er meget menneskelig, og campus er meget fredeligt placeret i naturens hjerte. Vi får muligheden for at forstå livet gennem disse smukke omgivelser. Skolen er meget ren og pæn og luften er klar. Folk fra hele verden kommer her som gæster eller som frivillige og gennem dem, er vi forbundet med verden og får også viden om, hvordan verden er indrettet i alle dens forskellige aspekter. Hvis vi gik i en almindelig skole, ville vi kun få viden fra bøger.

En af de studerende i klasse XII fortalte om hendes syn på ashrammen:

"Jeg har alle muligheder for at udvikle min personlighed. Dette gælder især min åndelige udvikling. Jeg får så meget inspiration og vejledning fra livet af Lord Krishna. Han lærte os at elske hver enkelt og have tillid til alle."

Denne pige spiller altid de spirituelle roller på skolen. Ved skuespillet Janmashtami i Krishna Lila spillede hun rollen som Lord Krishna. Til krybbespillet til jul spillede hun rollen som

Kristus og til Gandhi Jayanti (Gandhis fødselsdag) spillede hun Gandhi. Hun kan meget godt lide at spille disse roller og hun fortalte, at hvis man vil udvikle sig, skal man have tillid til sig selv, og først da kan man have tillid til andre. Gennem alt hvad disse piger udtrykte, fik de tilstedeværende en fin introduktion til ashrammens uddannelse, og vi er sikre på, at de også lærte noget.

Alt i alt var dagens program både lærerigt og meget opmuntrende, men mest glædeligt var, at vi nød at være sammen med Radha Didi.

Min rolle som unge Krishna

Af: Amrita Arya, klasse VI

Det er første år, jeg har fejret det religiøse skuespil Janmashtami på Lakshmi Ashram. Som alle andre, fik jeg en rolle og skulle spille den unge Krishna. Jeg nød det virkelig og jeg lagde alt hvad jeg havde i mig i rollen. Først var jeg nervøs over at stå foran sådan et stort publikum, men lige før jeg skulle op på scenen, var det som om min indre selvtillid blev vakt til live, og jeg følte mig rolig.

I begyndelsen havde jeg svært at huske replikkerne, da vi skulle øve dem. Men jeg lod mig ikke slå ud. Man skal bare kaste sig ud i det. Og det gjaldt også i mit tilfælde. Shobha Didi og mine ældre søstre Anjali, Ankita og Chitra var alle en stor hjælp da jeg skulle øve replikker, og det endte med at jeg klarede rollen virkelig godt.

Diya, Amrita and Divya

Nye tanker pibler frem i mit sind efter jeg spillede rollen. Jeg har fået et større ordforråd og jeg kan tale i længere sætninger nu. Skuespil er blevet lettere for mig, og jeg håber allerede på, at

jeg kan få lov til at spille samme rolle til næste år. Jeg havde ikke i min vildeste fantasi troet, at jeg kunne klare sådan en rolle, og så viste det sig, at min selvtillid blev større på scenen. Det var nok også fordi, jeg havde så megen respekt for Shobha Didi. Hun er en god kritiker, og det fik mig til at øve mig endnu mere. Jeg kom til at græde da stykket var forbi. Min mor havde været blandt tilskuerne, og jeg var bare så glad indeni. At have klaret en udfordring, og at det var gået godt. Den erfaring kan jeg bruge videre i mit liv.

Kurset i Gandhis tænkning følger med tiden

Af: Sanjana J. Bali

Mens yoga og mindfulness har været en del af rutinen på Lakshmi Ashram, er yoga som et emne for dybere studier blevet introduceret for første gang. Man kan sige, at yoga danner grundlag for værdierne om ikke-vold og selv-healing, og i dag er yoga ikke kun en disciplin for sundhed og wellness, det er også et førende karrierevalg. Vi giver pigerne mulighed for at tage eksamen i yogalærer-certificering, der udgives af regeringen i Indien.

Jeg er en uddannet yoga-professionel, registreret hos Yoga Alliance globalt, og jeg koordinerer det nyudviklede Sadhana-program. Tidligt i 2024 kom jeg til Lakshmi Ashram.

I 26 år har Lakshmi Ashram kørt de etårige kurser i Gandhis tænkning, også kaldet Sadhanakurserne. Det er kurser, hvor deltagerne går i dybden med Gandhis tænkning, lige fra deltagelse i det praktiske ashramliv til undervisning i Gandhis mere filosofiske tanker om samfundet.

I det praktiske ashramliv indgår som bekendt, at alle skolens elever arbejder i hold, passer kvæg, dyrker, lærer at gemme og opbevare fødevarer, at planlægge menuer, forberede og servere måltider, genanvende fødevareraffald til kvægfoder og kompost... listen er lang. Pigerne lærer også strikning og andre håndværk, og at deltage i de kulturelle aktiviteter i ashrammen og det omkringliggende samfund.

Efter gennemført uddannelse har pigerne på Lakshmi Ashram mulighed for at følge det ét-årige studie af Gandhis filosofi på Lakshmi Ashram, Sadhanakurset. Vi har også kursister udefra. Kurset giver mange oplevelser. En seks ugers ekskursion indgår, hvor kursisterne besøger lignende sociale institutioner i forskellige dele af Indien. Her lærer de at udveksle ideer med forskellige samfundsgrupper og de bliver præsenteret for en masse nyt, både anderledes fødevarer, sprog og kulturer.

I år startede kurset den første juni 2024 under overskriften "Rachna," (skabelse på dansk). Her deltog to af Lakshmi Ashrams elever, der har fuldført deres grundlæggende uddannelse. Kurset har ændret sig i år i takt med de ændrede fremtidsønsker blandt piger fra bjergene. I disse tider er der en tendens til at unge piger søger ikke-traditionelle muligheder for økonomisk selvstændighed. Derfor har Sandhanakurset tilføjet computere, kunsthåndværk, yogalærer-uddannelse og engelsk kommunikation til den eksisterende læreplan.

I samarbejde med organisationen BPO (Rural business proces outsourcing) driver Lakshmi Ashram et såkaldt computer-Lab, hvor BPO-instruktører står for undervisning af kursisterne. Pigerne får udviklet deres digitale færdigheder og på den måde forøget deres fremtidige jobmuligheder.

I faget kunsthåndværk er pigerne blevet undervist af Keith Goyden, en amerikansk baker. Keith er præget af artisan-brødbevægelsen i 1980'erne, en bevægelse som handlede om, at vi skal tilbage til den oprindelige måde at bage brød. Han er oplært hos en af de bedste bagere i USA og har forfinet sin forståelse for brødbagning over de seneste 35 år i USA og Europa. Han bor nu i Uttarakhand, og er glad for at være gæstelærer hos os. Principperne bag faget er sundhed og bæredygtighed. Keith har studeret vandproblemer og økologiske dynamikker i fødevare-systemer og formidler al sin viden videre til pigerne, mens de bager brød og kager. Han hjælper os desuden med at etablere en ergonomisk træfyr-ovn i ashrammen, så bageriet kan blive en bæredygtig økonomisk aktivitet.

Min navnesøster Sanjana Arya og jeg er gået i gang med at sy, som forberedelse til at syning skal til at indgå som et emne i kurset til næste år. Alt hvad der indebærer iværksætteri, har relevans for de unge kvinder, så de på et tidspunkt vil kunne starte deres eget.

Vi håber, at pigerne vil blive styrket i at tage informerede valg gennem de forskellige aktiviteter, som de er blevet introduceret til i dette kursus. Så kan de begynde deres rejse ind i voksenlivet, rustet med tillid til deres egne evner.

Diya, Diksha, Pinki, Jyoti, Sanjana og Divya